

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Pro Calendario Gregoriano Disputatio Apologetica

Busaeus, Johannes
Roest, Petrus

Mogvntiæ, Anno 1585

Responsio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43749

strum à Constantino Cesare primum Papam constitutum esse, & refertur, civitate Romana ab eodem donatum. Vocem autem hanc mox de caelo audiam. Hodie abominatio in Ecclesiam inuecta est. Hac haberi in decreto Pontificio, & multis chronicis.

CCXXVIII. Deniq; vt dignum patella sit operculum, hoc est, totius Molleranz ratiocinationis finis respondeat cum principio, hortatur Papam Romanum, vt decretum de Calendario reformato quamprimum rescindat, si saluus esse velit, & Pascha in diem diuina lege semel constitutum reponat, eo quod fas non sit à diuinis recedere mandatis, vel mutare tempora & leges, nisi locis suis, in quibus ea Deus constituit, restituantur. At proinde non immerito à toto Romano imperio summo studio & diligentia hanc rem considerandam & perpendendam esse.

R E S P O N S I O.

CCXXIX. Quid obsecro est scripturas ad sui perditionem deprauare? quid totius Antiquitatis ignorare historias? quid hospitem agere in Theologia? quid gnauiter impudentem esse, si hoc non est? cum in tota hac ratiocinatione, Prognostica potius quam Theologica, vt perspicue dicam, tot sint errata, quot verba. Ego præcipua tantum commemorabo.

CCXXX. PRIMVM ERRATVM est in fundamento Molleranz suppurationis, cum ait in Imperio Romano primum mutata esse tempora, tempore Concilij Nicani. Nam ex Imperatoribus Romanis annus primus emendauit C. Iulius Cæsar. Ex Pontificibus verò Romanis, multo ante Concilij Nicani tempora, si quis alius, tempora mutauit PIVS I. qui decretum edidit, vt per vniuersum orbem Pascha die Dominico post XIII. Lunam Æquinoctij Verni celebraretur: aut potius mutarunt Principe Apostolorum Petrus & Paulus, quorum ille traditionem in edendo decreto est secutus.

CCXXXI. SECVNDVM ERRATVM est, quod ait, in Concilio Nicano mutata esse tempora vel correctum Calendarium, cum tantum in eo traditio Apostolica, decreta Romanorū Pontificum Pij & Victoris, & consuetudo totius pene orbis in celebrando Paschate sit confirmata, induciturq; pauci Asiatici populi qui

qui cum Iudæis Pascha agebant, vt morem trium maximarum orbis partium, quod & fecerunt, deinceps sequerentur.

CCXXXII. TERTIVM ERRATVM est, quod non aduertit se hoc commento suo non solum sanctissimum Romanum Pontificem Syluestrum, sed etiam doctissimos totius orbis Patres, quorum quidam etiam miraculis clari fuerunt, ipsumque adeo Magnum Constantinum Cæsarem inturpissimam vocare suspicionem, quasi iam tum in illis *mysterium iniquitatis* operari cæperit, & cuniculos egerit *iniquus ille, homo peccati, & filius perditionis, cuius aduentus est secundum operationem Sathane*, vti Antichristum describit Apostolus.

2. Thes. 2.

CCXXXIII. QVARTVM ERRATVM est, quod Pontificibus Romanis, quæ in Concilio Nicæno decreta fuerunt ab orbis totius Pontificibus attribuit: cum Pontifex Romanus SYLVESTER in eo Concilio non fuerit. Fuit quidem illud indictum confirmatumque eius calculo: sed & Legati eius Victor & Vincenius cum Ofio Cordubensi primi Concilio subscripserunt, verum hæc omnia sectarij, inter quos est Mollerus, pro fabulis hætenus habuerunt.

CCXXXIII. QVINTVM ERRATVM, vel potius mendacium est, quod fingit, Syluestrum esse primum Papam Romanum, & constitutum quidem à Cæsare Constantino, cum Syluestrum totis trecentis annis minimum 30. Pontifices antecesserint, quorum primus fuit Apostolorum Princeps B. Petrus, quem Papam constituit IESVS Christus. Neque Sylvester beneficio Constantini ad Pontificatum peruenit: sed Potius Constantinus à Sylvestro iam tum Pontifice ad Christi Religionem est perductus. Constat enim ex probatis veterum historijs cœlesti viso monitum Constantinum, Papam Syluestrum in monte Soracte latitantem accersuisse, vt sacro baptismi lauacro à lepra animi & corporis ab eo sanaretur. Quod autem ille clarissimum nomen B. Sylvestri, donatione Constantini, & nescio quo commentitio Oraculo obscurare conatur, mera impudentia est, cum constet ab omnibus sectarijs, Donationem Constantini, licet immerito, pro anilibus fabulis haberi: quare fabulosum est & illud

K 2 cœleste

coeleste Oraculum, quod iste in anonymis & corrosis quibusdam chronicis inuenit, & Ioannes Nauclerus chronographus explodit. Vnde efficitur Tobiae Astronomi coniecturas profundamento nihil habere quam fabulas.

CCXXXV. SEXTVM ERRATVM est, quod supputationem suam de annis regni Antichristi certam facere conatur ex re incertissima, hoc est, anno quo synodus Nicana celebrata est, quem vult esse à partu virginis 323. cum pauci vel nulli eum annum assignent, plures vero vel 324. vel 325. vel 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 338. Illa communis ferè omnium sententia est, celebratam esse Paulino & Iuliano in Vrbe consulibus, quem annum in 325. à natali Christi incidisse ex Græcis Scriptoris demonstrat Onuphrius Panuinius, & Iosephus Schaliger, Adde nec certum esse, numeo anno decretum editum fuerit de Paschate, cum Græci scribant Synodum illam in tres, eoque amplius annos extractam fuisse,

*comm. in lib. 2
fast. Ioseph. lib.
5. de emendat.
temp. Niceph.
lib. 8. c. 26.*

CCXXXVI. SEPTIMVM ERRATVM est, quod ait *Calendarium Gregorianum promulgatum esse anno Domini 1583* cum promulgatum & receptum fuerit anno 82. vt constat ex libellis de Calendario Gregoriano Romæ & Venetijs editis, & recentibus nostrorum & exterorum testimonijs, & Pontifex in Bulla annum 82. annum Correctionis appellari voluit.

CCXXXVII. OCTAVVM ERRATVM est, quod putat *Nicanos Patres, Romanosq; Pontifices contra Dei Mandatū transfuisse Pascham Diem Dominicum*: cum illi nihil aliud de Paschate sanxerint, quam quod ante ipsos à totius orbis Synodis, & ab ipsis adeò Apostolis constitutum erat & seruatum. Qui certè contra Diuinum mandatum peccare non potuerunt, cum nullum in noua lege Diuinum de Paschate celebrando decretum extet.

CCXXXVIII. Extat quidem mandatum in veteri scriptura de Paschate, sicut de circumcissione, alijsq; ritibus Iudaicis, sed illud accessione nouæ legis est abrogatum; sic vt Paulus gratissimè in eos non semel inuehatur, qui suo tempore Diuina lege putabant obseruationem Iudaicorum festorum esse necessariam. *Dies, inquit, obseruatis & mensis, &c. Nemo vos iudicet in cibo aut potu, aut parte diei festi, &c. state, & nolite iterum iugo seruitutis contineri.*

Itaq;

*Gal. 4. 5.
Col. 2*

CCXXXIX. Itaque cum iste ineptus Theologus optat, ut imperium totum in posterum Pascha celebret secundum mandatum Diuinum, nihil aliud optat, quam ut omnes efficiamur Iudaei. Quoniam ut testificatur Apostolus, qui vnā legem facit necessariam, *debitorem se constituit vniuersae legis faciendae.* Etrur. Gal. 5. sum dum hortatur Papam, ut Pascha in locum à Diuina lege constitutum restituat, ne in eum nota Antichristi conueniat, id potius agit, ut Papa fiat Antichristus, quia inter notas Antichristi veteres Patres posuerunt quod sit futurus Iudaeus, & ex tribu Dan originem habiturus, & populum ad Iudaizandum compulsurus. *Amb. in 2. Thess. 2. Hiero. in c. 11. Dan. Greg. in registro l. 11. in l. 6.*

CCXL. NONVM ERRATVM est, quod emendationem temporum vel Calendarij somniat ad eam mutationem temporum & legum, quae inter notas Antichristi à Daniele ponitur, pertinere. Cum emendatio Calendarij res sit non Catholicorum tantum, sed sectariorum quoque iudicio, qui aliquid ex Astronomia degustarunt, optima, vtilissima, saluberrima. Mutatio verò temporum in vaticinio Danielis (sicut alia omnia, quae filio perditionis Antichristo ibidem attribuntur, ut quod sermones contra Excelsum loqueretur, quod sanctos altissimi contemneret, quod putabit se posse mutare (Dei) leges, quod iuge sacrificium auferret, res est pessima, perniciosissima, pestilentissima. *ep. 3.*

CCXLI. DECIMVM ERRATVM est, quod, cum ex vaticinio Danielis probare cepisset Pontificem Romanum Gregorium XIII. propter mutationem temporum ab eo factam, esse Antichristum, & non succederet annorum supputatio in numero à Daniele assignato, mox delapsus est in Apocalyp. in B. Ioannis, in qua cap. 11. forte inuenit 1260. dies; non considerans de quo vel quibus loquatur B. Ioannes: qui certè non de Antichristo, sed de duobus testibus vaticinatur tempore Antichristi venturis, qui induto sacco 1260 diebus prophetabunt, & tandem occidentur. Quod de Elia & Henoch veteres Patres acceperunt, & ab Ecclesia Catholica, ut loquitur Arethas, inuoluntarily recipitur. *Hier. in Matt. Aug. lib. 9. de Gen. c. 4. 6. Greg. 9. moral c. 4. Dam. 4. c. 28. Lactan. lib. 2. instit. c. 17. Theod. in vlt. Mala. Arethas, Be-*

CCXLII. VNDECIMVM ERRATVM est, quod cum numerum Danielis cum numero Apocalypsis conciliare nititur, *da, Richar. in Apoc.*

2. Thes. 2

2. Thes. 2

nititur, id agat, vterrorem errori cumulet. Primum enim duas cogitur fingere abominationes, desolationes & reuelationes Antichristi, alteram anno Christi 383. tempore B. Syluestri: alteram 1583. tempore Gregorij XIII. cum vaticinium Danielis vnus tantum abominationis, & epistola D. Pauli, vnus reuelationis Antichristi meminerit. Deinde nouum ipse prophetam agens, vaticinatur, q̄ omnes Deus mortales celauit, breui fore mundi finem, sub annum scilicet Domini 1606. quo vaticinium Danielis de 1290. diebus completur, & regnū Antichristi, quem Dominus illustratione, vt habet Apostolus, aduentus sui destruet, terminabitur. Postremo vt in arte quoque sua Magister esse desinat, annos non rectè computauit. Nam si annis 323. qui concilium Nicænum antecesserunt, addas annos Danielis 1290. non 1606. sed 1613. annos effeceris. Vnde sequitur ab hoc anno 1585. adhuc 28. superesse annos vsque ad finem abominationis & Mundi.

CCXLIII. DVODECIMVM ERRATVM, vel potius crimen falsi est, quod cum vterque, Daniel & B. Ioannes, dierum tantum, quibus dominabitur Antichristus, meminerint, Mollerus iste ingenium sequens Antichristi putet se posse mutare tempora & leges, hoc est, corrumpere veterem legem & nouam, & mirabili metamorphosi dies transformare in annos. Quod cum manifestissimum sit, tota Arithmeticæ Criminicæ machina iterum corruat necesse est.

CCXLIII. Nam quod ille fingit dies hos esse Angelicos, q̄ in his vaticinijs accipiantur pro annis, fingit certè, sed non probat: cum collatio similium locorum contrarium manifestè conuincat: Nam & Daniel & Ioannes non per dierum tantū, sed etiam per mensium & annorum numerum breuitatem regni Antichristi, (quod trium tantum erit annorum, & sex mensium) accuratè descripserunt. Ac B. Ioannes quidem in cap. 11. vbi dierum 1260. meminit, forma alia loquendi addit, *ciuitatem sanctam calcandam mensibus quadraginta duobus*: sicut & postea dicit, *datam potestatem bestie mensibus quadaraginta duobus*, & paulò ante, mulierem ait volasse in desertum, *vbi alatur per tempus*, (id est, annum vnum) & *tempora* (id est, annos duos) *et dimidium temporis* (id est, sex men-

ses